

אהבת התלמיד

בבלי טז: • פ"ב ה"ו [כב.]

תלמידיה דבר נשא (של אדם) חביב עליה כבריה (לעניין תנחומי אבלים).
בבלי לא הובא¹³.

ישראל והאומות, הקב"ה מדבק גרים בישראל

פ"ב ה"ח [כג.]

בשעה שישראל עושין רצונו של הקב"ה מחזר בכל העולם כולו ורואה אי זה צדיק באומות העולם ומביאו ומדבקו לישראל, כגון יתרו ורחב. ובשעה שהן מכעיסין אותו היה מסלק הצדיקים שביניהן.
בבלי לא הובא.

הספר על תלמיד חכם

בבלי טז: • פ"ב ה"ח [כג.]

יגע רבי בון בתורה לעשרים ושמונה שנה מה שאין תלמיד וותיק יכול ללמד למאה שנה (כך אמרו עליו בהספד, ומובאים באריכות עוד הספדים).
בבלי לא הובא.

שפחתו של רבן גמליאל נקראת "טביתא"

בבלי טז:

הירושלמי דן בזה בנידה פ"א ה"ד [ג:], ועיין מה שכתבנו שם.

ללמוד על מנת לעשות

בבלי יז:

הירושלמי דן בזה בשבת פ"א ה"ב [ז:], ועיין מה שכתבנו שם.

יהודה בן פפוס או פפוס בן יהודה

פ"ב ה"ט [כא.]

מעשה ברבן גמליאל ורבי יהושע שהיו מהלכין בדרך, וראו את יהודה בן פפוס משתקע ובא כנגדן (ואינו עובר דרך שדה של אחר). אמר רבן גמליאל לרבי יהושע: מי זה שמראה עצמו באצבע (שמתיהר, שהרי מתנאי יהושע שמותר לעבור דרך שדה של אחר)? אמר לו: יהודה בן פפוס הוא, שכל מעשיו לשום שמים (ובוודאי לא עשה זאת מיוהרא).
בבלי מעשה זה לא הובא (אך מעשה דומה הובא בבבא קמא פא: עם תנאים אחרים). יהודה בן פפוס הוזכר בירושלמי בעוד מקומות - בבבא בתרא (פ"ה ה"א [טז:] - אותו מעשה כמו כאן) ובקידושין (פ"ד ה"ד [מה:] - שנועל את הדלת בפני אשתו). אך בבבלי לא הוזכר כלל "יהודה בן פפוס" אלא "פפוס בן יהודה" - בברכות סא: (שנחשב בבית האסורין יחד עם רבי עקיבא), ובגיטין צ. (שהיה נועל את אשתו בבית ויוצא). ובירושלמי סוטה (פ"א ה"ז [ו:] - שנועל את הדלת בפני אשתו) גם כן גרס פפוס בן יהודה. וסדר הדורות (ח"ב ערך פפוס בן יהודה, הובא בעמודי ירושלים (נדפס בירושלמי לאחר המסכת) כאן) גרס גם בירושלמי כאן פפוס בן יהודה, והוסיף שהיה חכם גדול והיה טוב לישראל בעבורו.

הפטור מדבר ועושהו נקרא הדיוט

בבלי יז: • פ"ב ה"ט [כא.]

כל מי שהוא פטור מדבר ועושהו נקרא הדיוט.

בבלי לא הובא¹⁴, והשו"ע (או"ח סי' תרלט סעיף ז) הביא זאת לגבי ישיבה בסוכה.

¹³ דומה לכך שדרך האמוראים בירושלמי להיות נוחים כחברים (ולנהוג יותר באהבה זה לזה) יותר מהאמוראים בבבלי (כדברי הגמרא סנהדרין כד.). עיין בפרק "שיטות הירושלמי והבבלי" סעיף נג.